

Зорі, зорі, ясні очі

Михайло Старицький

Зорі, зорі, ясні очі
В темній, смутній глибині,
І по синіх шатах ночі
Роєм сиплються вогні...

Мріють, тонуть в темнім морі,
На незмірних глибинах...
І на серці в тебе зорі,
І ухмилка на вустах...

Ти зориш на небо щасна
І раюєш ним сама;
Але ця природа красна
І байдужа, і німа.

Невпросима, невмолима,
Як пекельний той Харон!
Їй одно перед очима,
Щоб справдити свій закон...

Де не глянь по світу - горе,
Пан тут - гвалт і тиск заліз...
Чи не більше б вийшло море
Із пролитих миром сліз?